Wrocław, 30.06.2019

Opinia w postepowaniu o nadanie tytułu profesora
dr hab. Janowi Tutajowi, profesorowi ASP
na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie sporządzona przez prof. Małgorzate Dajewską z Wydziału Ceramiki i Szkła ASP im Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

Podstawa opracowania:

1.Ustawa z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z dnia 27 września 2017r., poz. 1789,z późn. zm.);

2.Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19stycznia2018r.w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, wpostępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z dnia 30stycznia 2018r.,poz. 261);

3.Powołanie na recenzenta przez Centralna Komisję do spraw Stopni i Tytułów z dnia 8 maja 2019 roku

Dr hab. Jan Tutaj w latach 1989-1994 studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, które zakonczył dyplomem z wyróżnieniem w pracowni prof. Józefa Sękowskiego.
W roku akademickim 1992/93 był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki a w semestrze zimowym roku akademickiego 1993/94. Odbył takze staż studyjny na Akademie der Bildende Künste w Norymberdze, w klasie prof. Wernera Knauppa.W roku 1999 otrzymał Stypendium Twórcze Miasta Krakowa.
Jesienią 1994 roku, w wyniku przeprowadzonego konkursu, został zatrudniony jako pracownik naukowo- dydaktyczny macierzystego wydziału. Początkowo pełnił obowiązki asystenta w pracowni rysunku prof. Stanisława Puchalika i adj. Bogusza Salwińskiego, następnie podjął pracę w Pracowni Rzeźby dla studentów I-go roku prowadzonej przez prof. ASP Bogusza Salwińskiego i kolejno przez jeden rok współpracując w tej pracowni z prof. ASP Józefem Murzynem.

W roku 2000, został asystentem w Pracowni Rzeźby dla studentów II-V roku, prowadzonej przez prof. ASP Bogusza Salwińskiego.
W roku 2002 jan Tutaj uzyskał kwalifikacje I-go stopnia prezentując zestaw rzeźb zatytułowany „Znak-Ideogram". W postepowaniu tym obowiązki promotora pełnił prof. Józef Sękowski. W roku 2004 Rada Wydziału Rzeźby powierzyła dr Janowi Tutajowi prowadzenie Pracowni Rysunku dla studentów I-go roku, zaś od roku 2007 przejął obowiązki prowadzenia Pracowni Rysunku dla studentów II-V roku. W 2009 roku wraz z dr Piotrem Twardowskim objął prowadzenie Pracowni Rzeźby dla studentów I-go roku, która w kolejnym roku podzielona została na dwie grupy. W latach
2010-2015 dr jan Tutaj kierował pracownią A , równolegle do pracowni B prowadzonej przez ad. dr Piotra Twardowskiego.
W 2011 roku dr Jan Tutaj w wyniku przeprowadzonego postępowania otrzymał stopień doktora habilitowanego. Recenzentami w przewodzie kwalifikacyjnym byli prof. Alojzy Gryt (Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu), prof. Stanisław Radwański (Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku), prof. Andrzej Jocz (Akademia Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego w Łodzi) oraz dr hab. Ewa Janus, prof. ASP (Akademia Sztuk Pięknych im. J. Matejki w Krakowie).
Po zmianach strukturalnych na Wydziale i powołaniu nowej Katedry Podstaw Kształcenia Kierunkowego dr hab. jan Tutaj został jej pierwszym kierownikiem (oraz współtwórcą jej programu. Od roku 2006 nieprzerwanie zasiada w Senacie Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W roku 2003 otrzymał Nagrodę Rektora III stopnia za osiągnięcia w pracy artystycznej i pedagogicznej, w roku 2007 Nagrodę Rektora II stopnia za wybitne osiągnięcia artystyczne i dydaktyczne, a w roku 2016 nagrodę I stopnia za osiągnięcia organizacyjne. W roku 2016 został odznaczony medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi, w roku 2018 otrzymał z rąk Prezydenta Miata Krakowa medal Honoris Gratia.
W ciagu dotychczasowej kariery artystyczno-dydaktycznej dr hab.Jan Tutaj pełnił równocześnie szereg funkcji organizacyjnych
i koordynacyjnych, m.in. obowiązki opiekuna około 15 plenerów studenckich (w tym trzech zagranicznych), koordynatora programu LLL Erasmus, koordynatora programu IPS, kuratora kilku wystaw pedagogów macierzystego Wydziału. W latach 2006-2012 był sekretarzem Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej, od 2008 do 20012 roku pełnił funkcję Uczelnianego Koordynatora Systemu ECTS, w roku 2010 powołany został do Komisji Zapewnienia Jakości Kształcenia. Od 2004 do 2012 roku zasiadał w Senackiej Komisji
ds. Współpracy Zagranicznej. Kilkukrotnie był w tamtym czasie

komisarzem uczelnianym Wystawy Najlepszych Dyplomów w Pałacu Sztuki w Krakowie oraz komisarzem wystaw pedagogów ASP.
W roku 2012 dr hab. Jan Tutaj został powołany do pełnienia funkcji prorektora ds. studenckich. Obecnie sprawuje te obowiązki drugą kadencję.
W roku 2013 w wyniku porozumienia ze spółką zarządzającą Centrum Handlowym Galeria Bronowice i uzgodnionych ram działania, został opiekunem i kuratorem artystycznym nowo powstałej inicjatywy artystyczno-wystawienniczej pod nazwą Akademia w Bronowicach, której misją jest prezentowanie dorobku artystycznego studentów, doktorantów i młodych pracowników krakowskiej ASP. Równolegle pełni obowiązki opiekuna Galerii Promocyjnej ASP, która swą działalnością obejmuje projekty studenckie, w tym liczne wystawy gościnne oraz stale współpracuje z Galerią Wydziału Malarstwa oraz Galerią ASP.W obu tych przedsięwzięciach
o charakterze promocyjno-popularyzatorskim zorganizował ponad czterdzieści wystaw i pokazów. Do większości z nich udało się wydać foldery i katalogi. Od kilku lat zasiada jako stały ekspert w kilku zespołach oceniających stypendia dla utalentowanej młodzieży szkół gimnazjalnych i średnich oraz krajowych i regionalnych projektach stypendiówtwórczych, min. „Ars Quaerendi", „Sapere Auso", Ogólnopolski Przegląd Plastyczny (etap centralny) w Dłużewie, „Portret Rodzinny" w ZSP w Lublinie oraz jako ekspert oceniający wnioski Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla studentów i doktorantów szkół artystycznych (od 2016 roku). Kilkukrotnie zasiadał także jako juror w ogólnopolskich konkursach rzeźbiarskich i ogólnoplastycznych.
Posiada także dużą aktywność naukowo-recenzencką. Sporządziłem do tej pory dwadzieścia cztery recenzje prac dyplomowych, dwie recenzje doktorskie (dwie kolejne są już w trakcie opracowywania),sześć recenzji habilitacyjnych oraz ma na swym koncie dwukrotny udział w komisjach habilitacyjnych jako członek i sekretarz komisji. W ostatnich kilu latach wygłosił kilka wykładów dla młodzieży szkół średnich oraz wziął udział w konferencjach naukowych podejmujących problematykę przestrzeni rzeźby bądź zagadnienia dydaktyki w tym obszarze.
Dr hab. Jan Tutaj swój dorobek artystyczny prezentował na czternastu wystawach indywidualnych oraz ponad sześćdziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą (Włochy, Francja, Niemcy, Austria, Szwajcaria, Stany Zjednoczone, Finlandia, Japonia, Portugalia, Słowacja, Czechy, Szwecja). Brał też udział w kilkunastu konkursach rzeźbiarskich i architektoniczno-rzeźbiarskich zdobywając szereg nagród i wyróżnień. Posiada na swym koncie także kilka realizacji rzeźb w przestrzeni

publicznej oraz kompozycji plenerowych w kraju i za granicą.

I. Aktywność naukowa:

1) informacje o wystąpieniach na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych:
a) „Rysunek. Przestrzeń realna - przestrzeń kreowana".
IV Konferencja Rysunku, organizator:
Wydział Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, 20 listopada 2014 roku
b) „Re_kon_figuracje podstaw rzeźby", konferencja naukowa, organizator: Katedra Rzeźby Wydziału
Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, 21-22 listopada 2018 roku
c) „TechnoArtykulacja. Wpływ technologii na tradycyjny model edukacji artystycznej", ogólnopolska
konferencja naukowa, organizator: Wydział Rzeźby Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu,
planowany termin wystąpienia 7-10 maja 2019 roku, Ośrodek Plenerowy UAP Skoki
2) zrealizowane projekty badawcze krajowe, europejskie i inne międzynarodowych:
a) „Przypadek i Porządek, artefakty w przestrzeni publicznej", autorski projekt badawczy realizowany w ramach badań statutowych na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w latach 2015-2016

II. **Aktywność artystyczna:**

1) publiczne realizacje dzieł artystycznych:
realizacje (wybór po doktoracie)
2005 Pomnik *Synom Ziemi Sanockiej Poległym i Pomordowanym za Polskę*, Sanok
2007 Pomnik Sybiraków, w Augustowie
realizacje po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego
2012 Realizacja rzeźby *Reflexionen* w przestrzeni publicznej (ekspozycja stała),
Kleinbreitenbach/ Niemcy
2013 *Pomnik Jana Matejki* , Kraków
Realizacja pokonkursowa formy przestrzennej *Rozpakowanie*, Gdańsk
Realizacja muralu na terenie aresztu śledczego w Radomiu w ramach projektu
Horyzont Wolności

2014 Realizacja rzeźby *Flügel* w przestrzeni publicznej (ekspozycja stała),
Kleinbreitenbach/Niemcy
2016 *Pomnik Filipa de Girarda* w Żyrardowie
Dziennik Ustaw – 15 – Poz. 1842
2) publikacje utworów lub dzieł artystycznych:
wystawy indywidualne przed uzyskaniem kwalifikacji I stopnia (doktorat)
1994 *Oblicze, Das Gesicht, The Face. Wystawa rysunku i rzeźby* ,
Galeria Sztuki Kanonicza 1, Kraków
1998 *Jan Tutaj. Rzeźba*, Galeria Dziennika Polskiego, Kraków
Jan Tutaj. Rzeźba i rysunek, BWA Bydgoszcz
2000 *Wystawa rzeźby Jana Tutaja* , Galeria Radia Kraków
wystawy indywidualne po uzyskaniu kwalifikacji I stopnia (doktorat)
2003 *Znak-Ideogram*, CSW Solvay, Kraków
2008 *RE-WIZJE* , Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku
Rzeźba, obiekt, rysunek, Galeria Sztuki Współczesnej Muzeum Północno-
Mazowieckiego w Łomży
2011 *Rzeźba-Obiekt-Rysunek*, Pałac Sztuki TPSP w Krakowie
Pozory Wystawa rzeźby, Galeria „R" Wydziału Rzeźby ASP w Krakowie
wystawy indywidualne po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego
2016 *IN_OUT rzeźba i rysunek*, Galeria Sztuki Współczesnej
we Włocławku
RATIO rzeźba_obiekt_rysunek, Galeria Biała, NCK w Krakowie
ASPECTUS rzeźba_obiekt_rysunek, BWA Rzeszów
ELOQUENS prace na papierze, Galeria Jednej Książki, Biblioteka Główna ASP
w Krakowie
2019 *ALTUS rzeźba i rysunek*, Galeria Vauxhall, Krzeszowice, marzec-kwiecień 2019
wystawy zbiorowe przed uzyskaniem kwalifikacji I stopnia
1995 *175 lat Malarstwo, Rzeźba, Grafika.Wystawa Jubileuszowa Pedagogów ASP*
w Krakowie, Ronneby/Szwecja
1996 *Młoda Szuka Krakowa* - Lyon/Francja
Wystawa malarstwa i rzeźby z krakowskiej ASP, Muzeum Miejskie
w Zabrzu
1997 *10 lat wymiany studenckiej ASP Kraków i AdBK Nürnberg*,
Kraków, Norymberga
wystawy zbiorowe po uzyskaniu kwalifikacji I stopnia
2002 *Letnia galeria rzeźby* - dziedziniec Pałacu Krzysztofory

w Krakowie
Pracownia prof. Józefa Sękowskiego - Pałac Sztuki TPSP w Krakowie
2003 *Wystawa rzeźby w ramach X Jubileuszowych Targów Spawalnictwa*, Międzynarodowe
Targi Katowickie, Katowice
2004 *XXIXX FIDEM* - Seixal/Portugalia
2006 *V Triennale Autoportretu*, Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu
VIII Jesienny Salon Sztuki, BWA Ostrowiec Świętokrzyski
Wystawa rzeźby Pedagogów Wydziału Rzeźby ASP w Krakowie, BWA Nowy Sącz
2007 *XXX FIDEM,* Colorado Springs/USA
Wystawa pokonkursowa projektów na pomnik Bolesława Leśmiana, Zamość
2008 *Odnajdywanie Piękna*, Pałac Sztuki TPSP w Krakowie
Sakaide Art Grand Prix, Sakaide/Japonia
Poland Young Artist, Gallery Space Sakaide/Japonia
International Biennial of Contemporary Medals, Seixal/Portugalia
IX Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki - BWA Ostrowiec Świętokrzyski
LINIA wystawa rysunku, Krzeszowice, Bolesławiec, Zielona Góra, Myślenice
2009 *Sakaide Art Grand Prix,* Sakaide/Japonia
Epizody'09, Farmona Kraków
2010 *XXX FIDEM,* Tampere/Finlandia
VI International Biennial of Contemporary Medals, Seixal/Portugalia
Rozpoznawanie, Kopalnia Soli Wieliczka
wystawy zbiorowe po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego
2012 *Uczta u Mistrzów*, Pałac Sztuki TPSP, Kraków 2012
Międzynarodowy Konkurs Spotu i Sztuki, wystawa pokonkursowa, Galeria -1, PKOL
Warszawa
2013 *Ambasadorowie Sztuki*, Galeria DAP ZPAP, Warszawa
Horyzont wolności, Galeria Sztuki Współczesnej Elektrownia, Radom
Przypadek i Porządek, Miejska Galeria Sztuki, Łódź
Akademia w Bronowicach, wystawa inaugurująca działalność galerii, Galeria
Bronowice, Kraków
Słowa na Wieczność, Opactwo Hebdów
Przypadek i Porządek, Miejska Galeria Sztuki, Stalowa Wola
2014 *Akademia na Harendzie*, Galeria Domu Pracy Twórczej ASP Harenda/Zakopane

Przypadek i Porządek, Sale konferencyjno - wystawiennicze Zamku Królewskiego
na Wawelu, Kraków
Terytorium Dialogu, Galeria Kobro, ASP Łódź
REST-ART-WORK. polsko-niemiecki projekt artystyczny, Kraków
XIX Wschodni Salon Sztuki, Lublin
Krakowska Szkoła Rzeźby, CRP Orońsko
2015 *Rysunek, przestrzeń realna - przestrzeń kreowana*, wystawa towarzysząca
konferencji naukowej, ASP Gdańsk
Otwarte. szkice artystów z kręgu ASP, Galeria ASP Kraków, 2015
Fading Memories/Zanikające wspomnienia, polsko-niemiecki projekt artystyczny,
Weissenohe/Niemcy
Alfabet Rzeźby, CRP Orońsko
Czytelnia szkicowników, Galeria Promocyjna ASP, Kraków
2016 *QUBE* , polsko-niemiecki projekt artystyczny, Kraków
Transfer, wystawa pedagogów Wydziału Rzeźby krakowskiej ASP, Galeria
Zbrojownia Sztuki, ASP Gdańsk
Rysunek, przestrzeń realna - przestrzeń kreowana, Galeria ASP Kraków
Dzieło 2015, Galeria 9,39, Toruń
Topografia/Topos Wolności, Galeria Szyb Wilson , Katowice
Inspiracje architekturą, Galeria ASP Kraków
2017 *Kształt_owanie*, wystawa rzeźby w ramach 44 Sympozjum GAP, Szczyrk
Kontur i szaleństwo, Galeria Akademia w Bronowicach, Kraków
Uśmierzanie bólu, Teatr Nowy, Kraków, 2017
Geometria, Dom Daniela Chodowieckiego i Guntera Grassa, Gdańsk
Obszar Forma Tożsamość, wystawa pedagogów Wydziału Rzeźby, BWA Sieradz
Kafka.Przełamywanie granic, NCK Kraków,
Kafka.Przełamywanie granic, Muzeum Saturn w Czeladzi
Kafka.Przełamywanie granic, Galeria Sztuki Współczesnej Elektrownia w Radomiu,
Kafka.Przełamywanie granic, Galeria Zamek w Reszlu,
Brzmienia Przestrzeni, Galeria Promocyjna ASP Kraków
Krakowskie Spotkania Artystyczne 2017. Konfiguracje, Przestrzeń_Otwarta,
wystawa rzeźby w przestrzeni publicznej, Kraków
Krakowskie Spotkania Artystyczne 2017. Konfiguracje. Pomiędzy, Pałac Sztuki

TPSP w Krakowie
2018 *VIII Rezonanse Sztuki. Kto ma oczy niech słucha*, Narodowe Forum Muzyki,
Wrocław
Dotyk Wolności, Pałac Sztuki TPSP W Krakowie
Utopia. Non-Place, polsko-niemiecki projekt artystyczny, High5ive (Skanska)
Kraków
2019 *Bez limitu. Kafka.Przełamywanie granic,* OKO Opava/Czechy
Im-Puls, wystawa rzeźby pedagogów Wydziału Rzeźby krakowskiej ASP, ASP
Wrocław
XIII *Arte Laguna Prize 18.19*, Nappe Arsenale Nord, Venice/Włochy
3)

III. Działalność organizacyjna w Uczelni:

• pełniona funkcja Prorektora ds. Studenckich (od 2012 roku)
• kierownik nowo powstałej Katedry Podstaw Kształcenia Kierunkowego na
Wydziale Rzeźby (2015-2018)
• członek Senatu ASP (od 2004 roku)
• Senacka komisja ds. informatyzacji (2012-2016)
• Senacka komisja ds. współpracy zagranicznej (2004-2012)
• Senacka komisja ds. struktury i programów studiów (od 2016)
• Uczelniana Komisja Stypendialna (od 2012)
• koordynator systemu ITK/IPS na Wydziale Rzeźby (2004-2012)
• opiekun artystyczny Galerii Promocyjnej ASP
• kurator galerii „Akademia w Bronowicach" (od 2013 roku)
• przewodniczący Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej (od 2012 roku)
• sekretarz uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej (2006-2012)
• sekretarz komisji ds. wymiany zagranicznej (2004-2008)
• pełnomocnik rektora ds. systemu ECTS (2009-2012)
• członek Uczelnianej Rady Jakości Kształcenia Artystycznego (2010-2013)

IV. Działalność organizacyjna i popularyzatorska

• członek Komitetu Obchodów Roku Stanisława Wyspiańskiego – 2007
• organizator i komisarz konkursu studenckiego na medal związany z Rokiem
S. Wyspiańskiego
• organizacja wystaw studentów oraz pedagogów w ramach działalności

Galerii Promocyjnej ASP
• członek jury Ogólnopolskiego Przeglądu Plastycznego (etap finałowy) – Dłużew
2013-2018 (w roku 2018 pełniona funkcja przewodniczącego jury)
• członek jury ogólnopolskiego konkursu Najlepszy Dyplom ASP – Gdańsk
2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018
• przewodniczący jury konkursu ogólnopolskiego dla młodzieży gimnazjalnej
„Świat wokół mnie", Nowy Wiśnicz, 2015, 2016, 2017, 2019
• przewodniczący jury międzynarodowego konkursu „Portret rodzinny", ZSP
Lublin 2013, 2015, 2017, 2019
• członek jury konkursu im. J. Warchałowskiego organizowanego przez MSZ
i ASP w Warszawie – 2016
• organizacja wystawy Prof. Stanisława Puchalika „Nieznane" – Galeria R – ASP
Kraków, 2013
• organizacja i opieka artystyczna Galerii „Akademia w Bronowicach" w ramach współpracy z CH Galeria Bronowice w Krakowie, w tym kurator 26 wystaw promujących studentów, absolwentów i pedagogów krakowskiej ASP w galerii „Akademia w Bronowicach", Kraków
2013-2019
• koncepcja konkursu studenckiego „Wartość wobec Wieczności" z okazji IX Dni Jana Pawła II, Kraków 2014
• koncepcja oraz organizacja Ogólnopolskiego Studenckiego Konkursu Rzeźbiarskiego „XaVery Dunikowski XX/XXI"' z okazji Roku Ksawerego Dunikowskiego na ASP w Krakowie
• pomysłodawca oraz organizator międzyuczelnianych warsztatów rzeźbiarskich "Brzmienia przestrzeni" DPT ASP Harenda-Zakopane
2016
• kurator wystawy „Rozpoznawanie" – Kopalnia Soli Wieliczka 2010
• kurator wystawy „Brzmienia Przestrzeni", Galeria Promocyjna ASP, Kraków
2016
• współpraca kuratorska z Agencją Artystyczną GAP oraz Nowohuckim Centrum Kultury w ramach cyklicznego projektu „Przestrzeń dla Sztuki" (6 wystaw: Paulina Wojtyny, Janiny Kraupe, Janusza Tarabuły, Stefana Gierowskiego, Leszka Misiaka i Franciszka Bunscha)
• kurator wystawy „Przestrzeń_Otwarta" w ramach Krakowskich Spotkań Artystycznych

2017
• kurator wystawy „Przestrzeń_Znaczeń" w ramach Krakowskich Spotkań Artystycznych 2019 (w przygotowaniu)
• członek Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych
• juror w ogólnopolskich konkursach rzeźbiarskich:
• Międzynarodowy Konkurs Architektoniczno-Rzeźbiarski na Projekt Pomnika Henryka Sławika i Józefa Antalla Seniora w Katowicach, 2014
• Ogólnopolski konkurs na pomnik pułkownika Ryszarda Kuklińskiego w Krakowie, 2011
• Ogólnopolski konkurs na rzeźbę upamiętniającą Stanisława Pyjasa w Krakowie, Orońsko 2017
• Ogólnopolski konkurs na pomnik Józefa Piłsudskiego w Żyrardowie, 2018
• Ogólnopolsko konkurs na pomnik Feliksa Stamma w Warszawie, 2017
• praca w zespole nad opracowaniem „Kodeksu dobrych praktyk w konkursach
rzeźbiarskich" przy wsparciu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
oraz CRP w Orońsku, 2017
• cykl wykładów dla uczniów szkół średnich w ramach projektu „ Synestezja
w sztuce" koordynowanego przez Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie,
2017
• juror Nagrody Województwa Małopolskiego „Ars Quaerendi" (od 2013 roku)
• juror Małopolskiej Fundacji Stypendialnej „Sapere Auso" (od 2013 roku)
• ekspert oceniający wnioski Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla studentów i doktorantów szkół artystycznych (od 2016 roku)

V. Działalność naukowa

• wykład gościnny „Wybrane zagadnienia rzeźby ostatnich 100 lat", Lublin
2014
• wykład „Granice rysunku" Rodowo 2013
• wykład „Na krawędzi" oraz prezentacja prac rysunkowych – konferencja
„Rysunek-przestrzeń realna-przestrzeń kreowana", ASP Gdańsk 2014
• wykład „Oblicza rysunku współczesnego", Zespół Szkół Plastycznych

w Lublinie,
2018
• wykład oraz prezentacja dorobku w ramach konferencji
„Re_kon_figuracje
podstaw rzeźby", 21-22 listopada 2018 r., Wydział Rzeźby ASP w
Gdańsku
• recenzja naukowa monografii „Bez korekty" poświęconej twórczości
prof.
Stanisława Radwańskiego i jego absolwentów, wydawca ASP Gdańsk
2014
(ISBN 978-83-62759-62-0)
• recenzja naukowa monografii projektu artystycznego „Fete funebre",
wydawca
ASP Gdańsk 2016 (ISBN 978-83-65366-19-1)
• autor kilkudziesięciu tekstów o charakterze upowszechniającym sztukę
(artykuły prasowe, wstępy do katalogów wystaw)
• kilkanaście opinii i rekomendacji w postępowaniach konkursowych
(granty,
stypendia itp.)
Plenery studenckie 1996-2018 – prowadzenie i opieka
dydaktyczna
• Plener rysunkowo malarski Wola Niżna – 1996
• Plener rysunkowo-malarski Wola Niżna – 1997
• Plener rysunkowo-malarski Wola Niżna – 1998
• Międzynarodowy plener rzeźbiarski Jungholz/ Austria – 1998 (Rafał
Cywiński,
Wojciech Pondel)
• Plener rysunkowo-malarski Lesko (wspólnie z adj. Andzejem
Zwolakiem) –
1999
• Plener rysunkowo-rzeźbiarski Ożarów – 1999
• Plener rysunkowo-malarski Lesko (wspólnie z adj. Andrzejem
Zwolakiem) –
2000
• Plener rysunkowy Zakopane-Harenda (wraz z prof. ASP Boguszem
Salwińskim)
– 2001
• Międzynarodowy Plener rzeźbiarski Jungholz/Austria – 2002 (Paweł
Chlebek,
Daniel Komuda)
• Plener rysunkowo-kompozycyjny Zakopane-Harenda (wraz z prof. ASP
Boguszem

Salwińskim) – 2003
• Międzynarodowy Plener rzeźbiarski Jungholz/Austria – 2004 (Paweł Jach,
Michał Piech, Adrianna, Makarska)
• Plener rysunkowo-malarski dla studentów I-go roku (programowy/obowiązkowy)
– Harenda, 17-28 września 2007
• XVIII Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 6-20 lipca 2008
(uczestnicy – Rafał Janiec, Jan Kuka)
• XIX Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 5-19 lipca 2009
(uczestnicy – Rafał Janiec, Jan Kuka)
37
• XX Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 4-18 lipca 2010
(uczestnicy – Tomasz Bielecki, Krzesimir Wiater)
• XXI Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 3-17 lipca 2011
(uczestnicy – Jacek Dudek, Arkadiusz Szostak)
• XXII Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 8-22 lipca 2012
(Uczestnicy – Jacek Dudek, Krzysztof Fus)
• plener rzeźbiarski na terenie firmy Złomex – Kraków-Nowa Huta (wspólnie
z dr hab. Jackiem Kucabą)
• XXIII Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 7-21 lipca 2013
(uczestnicy – James Sierżęga, Jakub Tomczak)
• XXIV Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 6-20 lipca 2014
(uczestnicy: Szymon Stala, Jakub Tomczak)
• XXV Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 5-19 lipca 2015
(uczestnicy: Szymon Stala, Jakub Prokop)
• XXVI Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 3-17 lipca 2016
(uczestnicy: Justyna Klecha, Jagoda Mateja)
• XXVII Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 2-16 lipca 2017
(uczestnicy: Natalia Cikowska, Tomasz Bugajski)
• XXVIII Międzynarodowy Plener „POLE SZTUK" – Rodowo, 1 – 15

lipca 2018
(uczestnicy: Justyna Klecha, Piotr Plewa)
• W latach 2015-2018 – opieka programowa nad plenerami rzeźbiarsko-rysunkowymi
studentów I roku rzeźby na Harendzie (prowadzenie mgr Krzesimir Wiater, mgr Jacek Dudek)

VI. Wykaz recenzji

Recenzje prac doktorskich
• ***Anna Barlik*** (ASP Warszawa) „Kompozycje Północne – kontekst lokalny
przestrzeni", promotor dr hab. Maciej Aleksandrowicz, prof. ASP – 2017
• ***Mariusz Burdek*** (ASP Gdańsk) „Przestrzeń optyczna, przestrzeń sensualna",
promotor prof. Mariusz Białecki – 2018
39
Recenzje w przewodach habilitacyjnych
• ***Tomasz Skórka*** (ASP Gdańsk) 2013
• ***Marta Branicka*** (ASP Gdańsk) 2013
• ***Agnieszka Jankowska*** (Uniwersytet Rzeszowski) 2015
• ***Krystyna Gawron*** (Uniwersytet Rzeszowski) 2016
• ***Paweł Orłowski*** (ASP Kraków) 2018
• ***Zbigniew Stanuch*** (UMCS Lublin) 2018
Udział w komisjach habilitacyjnych
• sekretarz komisji habilitacyjnej w przewodzie ***dr Bartłomieja Struzika*** (ASP
Kraków) 2017
• członek komisji w przewodzie ***dr Artura Grabowskiego*** (ASP Kraków) 2018
VII. Promocja młodej kadry
• ***Krzesimir Wiater*** „Dzieło – czyli fenotyp procesu twórczego", Akademia
Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, promotor dr hab. Jan Tutaj, prof.
ASP – 2016
• ***Jacek Dudek*** „Konsonans treści i formy czyli o przenoszeniu treści w formę",
Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, promotor dr hab. Jan Tutaj, prof. ASP – 2018

Przeglądając dostarczoną mi dokumentację przygotowaną przez dr hab. Jana Tutaja na wspomnianą w nagłówku okoliczność doświadczyłam przyjemnej satysfakcji jaką odczuwa się zwykle obcując ze zjawiskiem pełnym , logicznym , pięknym i mądrym.
Już sam zestaw dostarczonych dokumentów przygotowany został z niezwykłą starannością. Przesłane pod moim adresem 4 tomy zawierające niezbędny komplet dokumentów łączy jedna nić kompozycyjna, staranność edytorska, dbałość o stronę merytoryczną i ogólną estetykę. Przyjemnie sięgnąć do dokumentacji przygotowanej z taką kulturą plastyczną.
Przedłożone dokumenty podzielone zostały na cztery tomy, zatytułowane:

1. dokumentacja postępowania o nadanie tytułu profesora

2. autoreferat/dokumenty

3. rzeźba/obiekt/rysunek

4. dydaktyka 2004- 2019

Ten logiczny i przejrzysty podział pozwala na swobodne poruszanie się wśród licznych dokumentów, ilustracji, spisów dokonań i aktywnosci bohatera niniejszego opracowania. I tak należy podkreślic, że dokumentacja nie posiada żadnych luk, jest wyczerpująca i starannie posegregowana.

Autoreferat, to mądra rozprawa dowodząca pogłębionej autorefleksji twórcy, skupiona na sensie działań artystycznych, ich semantyce i rodowodzie filozoficznym.

Tom pt. "rzeźba/obiekt/rysunek" to wyczerpująca wymogi dokumentacji całokształtu twórczosci kolekcja znakomitych fotogramów prezentujących dzieła autora oraz /często / ich różnorakie konteksty. Przegladając ten bogaty zbiór przekonujemy się, że po okresie młodzieńczym w twórczosci Jana Tutaja mamy do czynienia ze zjawiskiem w pewnym sensie homogenicznym ontycznie. Jego dzieła trafnie egzemplifikują postawę tak dogłębnie opisaną w autoreferacie. Autor nie pomija aspektu formalno- warsztatowego, to właśnie te cechy obiektów intencjonalnych, jakie wyszły spod ręki Jana Tutaja

przesądzają kategorycznie o spójności stylistycznej wszystkich jego dokonań. Tak więc mamy tu do czynienia z Dziełem obrazującym rozwój kryteriów wartościowania, subiektywizm interpretacyjny i pokazującym dążność autora do nawiązania intencjonalnej korelacji z odbiorcą, gdzie nadzieję na współodczuwanie daje archetypiczność znaków wywiedzionych z badania rozwoju społeczno-kulturowego języka semiologicznego, który pomaga w komunikacji ponadrozumowej. Kultura jest tu, rzecz jasna, strukturą, w której odnajdujemy liczne kody, znaki, zwizualizowane systemy komunikacyjne, często odnoszące się do zbiorowej nieświadomości bedącej strukturalną częścią ludzkiej psychiki, gdzie zapisane są np. pradawne wzorce reagowania.

Tak więc totemiczne pierwotnie obiekty z wczesnego etapu twórczości Jana Tutaja ewoluowały, zgodnie z manifestowaną przez niego filozofią twórczą, w kierunku syntetycznych form przestrzennych o charakterze ideogramów. Autor sięga tu po różne materiały, łącząc śmiało wykreowane, zminimalizowane formalnie obiekty przestrzenne z rekwizytami będącymi nośnikiem określonych treści. Wszystkie te prace nacechowane są jednakże walorami rzeźbiarskimi, pomimo deklarowanego priorytetu dla treści semantycznych. Można chyba pokusić się o tezę, że jan Tutaj "ma rzeźbę we krwi" i choć na drodze ewolucji swoich postaw twórczych coraz głębiej przygląda się swojemu indywidualnemu podejściu do problematyki komunikatu za pomocą znaku, z nadzieją na ubogacenie go poprzez jednostkowe postawy interpretacyjne odbiorców, to nie traci przy tym czystości estetycznej swoich przestrzennych kompozycji, gdzie wszystko- od materiału, przez dbałość warsztatową, poprzez świadome użycie obiektów typu ready-made służy komunikatowi, pytaniom egzystencjalnym, a głównie rozterkom duchowo-ideologicznym poddanym pod ocenę widza z nadzieją na pogłębiony odbiór. Autorowi zależy na dyspucie poprzez dzieło, pozornie na dalszy plan odsuwając aspekty estetyczne. Te jednak w naturalny sposób, wynikający po prostu z talentu twórcy i jego świadomosci plastycznej, zawsze się ujawniają.

Wielość interpretacyjna jest traktowana przez Jana Tutaja jako bardzo istotna wartość dzieła w kulturze ponowoczesnej. Autor podkreśla zainteresowanie działaniami symboliczno- psychologicznymi, które z całą pewnością odnajdujemy we wszystkich jego dziełach.

W tym kontekście uwidacznia się istotny aspekt manipulowania formalnego iluzją optyczną taką jak np. zwierciadlane odbicie czy anamorfozy. Podkreśla nosność semantyczną zjawisk lustrzanych, które skłaniają do pogłebionych interpretacji. Jan Tutaj stwierdza, że rzeźba jako byt kompletny, wymaga różnorakich uwarunkowań kulturowych, społecznych i specyficznej otwartości odbiorcy na intencjonalność dzieła. Zbieżność tych wszystkich czynników daje dopiero zjawisko kompletne, choć jak sądzę, wciąż nieskończone poprzez fakt nieograniczonej liczby poszczególnych interpretacji.
I właśnie w tym upatruję największą wartość dokonań dr hab. Jana Tutaja.
Jego działania artystyczne są szczerą kontynuacją jego rozważań teoretycznych. Osadzone w naszych czasach, w konkretnej sytuacji społeczno-historyczno-kulturowej nie tylko dostarczają niezaprzeczalnych wzruszeń estetycznych ale stanowią asumpt do wielorakich refleksji i interpretacji. Tak więc jego dzieła będąc strukturami semantycznymi są bez wątpienia oryginalnymi, jedynymi w swoim rodzaju znakami. Znakomitym przykładem takich wypowiedzi są np. dzieła z kolekcji powstałej po 2016 roku, które są dla mnie ucieleśnieniem sformułowanych przez dr hab. Jana Tutaja idei , takie jak kolekcja pt " Rytuały" czy "Azyl" zbudowany ze stali i łańcuchów, bądź kompozycja "In-out" wykonana ze stali, drewna, smoły bitumicznej, łańcucha i kosci , a także grupa prac z 2007 pt "Pozory" z metalu, drewna, lustra i białego gruntu. Właściwy dobór proporcji elementów, zaskakująco użyte materiały, wykorzystanie efektu odbić w lustrach czy połyskującej tafli nieoczywistych cieczy- wszystko to buduje świat intrygujących, pełnych wyrazu, niepokojących symboli, gdzie widz wciągniety jest w grę głębokich, kulturowych rozstrzygań czy refleksji.

Szczególne miejsce w moim sercu znalazła praca pt POTENCJAŁ z 2004 roku, gdzie celowe zastosowanie adekwatnych materiałów, puryzm formalny i zawarty w niej komunikat odnoszą się bardzo trafnie do podjętego tematu, tak istotnego w kontekście kulturowo-społeczno-historycznym obecnym od wielu dziesięcioleci w historii ludzkości. Percypujac twórczość dr hab. Jana Tutaja jesteśmy nakłaniani do rozwazań istotnych dla naszej szeroko rozumianej kondycji i poznajemy przez to zjawisko twórcę głęboko zatroskanego

o niepokojąco ewoluujący świat.

Dydaktyka 2004- 2019 zajmuje osobny tom, pokazujący dokonania dydaktyczne, potwierdzające założenia programowe prowadzonych przedmiotów oraz wysoki poziom osiąganych efektów kształcenia. Dr hab. Jan Tutaj jawi nam sie tutaj jako odpowiedzialny, zaangażowany w swoją pracę dydaktyk, który postrzega swoją rolę jako tego, który pomaga młodym adeptom sztuki w kształtowaniu ich osobowości artystycznej za szczególnym uwrażliwieniem na ewolucyjne budowanie świadomosci przestrzenno- rzeźbiarskiej studenta. Wspomniane tu kształtowanie skupia się na obserwowaniu złożoności natury. Na początku dobrze służy temu analiza ludzkiego ciała, czego znakomite przykłady odnajdujemy w zdokumentowanych rzeźbach z Pracowni Podstaw Rzeźby. Dalsze wspólne zmagania dydaktyka i studenta polegają na kształtowaniu procesu twórczego z uwagą skupioną na niepowtarzalności tego zjawiska dla wszystkich osobnych przykładów jednostkowych. Chodzi tu w szczególnosci o taką relację mistrz- uczeń, w której nauczyciel w bezpośrednim, indywidualnym kontakcie wyzwala w studencie potencjał twórczy i pozytywną energię, będąc w stałej gotowości do konstruktywnej krytyki oraz do dialogu. Dr hab. Jan Tutaj pisze, że "stała aktywność twórcza artysty-pedagoga to jeden z podstawowych argumentów, pozwalający na uzyskanie podstaw zaufania, niezbędnego w budowaniu kreatywnego partnerstwa" Podkreśla także stałą konieczność do redefiniowania postaw nauczyciela w kontekście dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości. Wypada się tu z nim zgodzić, albowiem jego doświadczenie poparte wyczerpującą dokumentacją fotograficzną dokonań studentów i dyplomantów, które należy uznac za wybitne, jest dobitnym dowodem na trafność owych tez i znakomicie koreluje z arcyciekawą, głęboką w treści i trafną w formie twórczością rzeźbiarską oraz rysunkową. Bowiem, bez wątpienia dominujące tu zagadnienia rzeźby, interesująco dopełnia zaarówno na polu twórczym jak i dydaktycznym rysunek, w wypadku naszego bohatera traktowany jako forma kreacji artystycznej, w wypadku zaś doświadczen dydaktycznych dr hab. Jana Tutaja- jako prymarna metoda rozpoznawania świata i podstawa do wszelkich następnych, twórczych działań. Świadczą o tym zamieszczone w dokumentacji znakomite, studenckie studia rysunkowe z młodszych lat

kształcenia oraz wczesnych zmagań dydaktycznych bohatera niniejszego opracowania.
W osobie dr hab. Jana Tutaja odnajduję znakomitego pedagoga , dla którego proces dydaktyczny oparty jest na indywidualnym dialogu ze studentem, który opiera się o tzw. "słowa - klucze" zdefiniowane w programie pracowni, będące w moim odczuciu są fundamentem rozmów o rzeźbie.

Jan Tutaj- artysta jest jednym z czołowych, współcześnie działających rzeźbiarzy. Wypracował sobie specyficzny, rozpoznawalny język artystyczny oraz skupił na istotnych dla niego i w szerszym kontekście- dla ludzi współczesnego świata aspektach, przekazywanych językiem symboli o kulturowych odniesieniach. Odbiór jego twórczości wymaga od widza otwarcia na jego język artystyczny i pogłębionej refleksji opartej na wiedzy o świecie, jego historii i nurtujących go obecnie problemach. Jego tworczość zawiera wiele aluzji do innych wybitnych artystów czy filozofów. Obcowanie z jego dziełem humanizuje nas, uwrażliwiając na szczególnie istotne aspekty człowieczeństwa. Skłania także do edukacji i pogłębiania swojej wiedzy, a jednocześnie pozwala także na odbiór zupełnie intuicyjny, spontaniczny. Jest to więc w pełnym słowa znaczeniu twórczość " wielowymiarowa".
Dorobek dr hab. Jana Tutaja jest ponadprzęciętny, wręcz wybitny. Także lista jego dokonań naukowych, kulturotwórczych, wystawienniczych czy dydaktycznych jest imponująca.
Posiada także osiągniecia w zakresie promocji młodej kadry dydaktycznej, był bowiem promotorem w przewodach doktorskich Krzesimira Wiatera „Dzieło – czyli fenotyp procesu twórczego", (Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, 2016) i Jacka Dudka „Konsonans treści i formy czyli o przenoszeniu treści w formę", (Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, 2018). Jest także autorem licznych recenzji w przewodach doktorskich i habilitacyjnych.

Wobec przytoczonych powyżej stwierdzeń nie pozostaje mi nic innego jak z pełnym przekonaniem rekomendować dr hab. Jana Tutaja, profesora ASP im Jana Matejki, w oparciu o wymogi Ustawy

z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z dnia 27 września 2017r., poz. 1789,z późn. zm.) a także Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19stycznia2018r.w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z dnia 30stycznia 2018r.,poz. 261) do nadania mu tytułu profesora w zakresie sztuki.

Na koniec, nieco może emocjonalnie i niemerytorycznie, chcę powiedzieć, że jestem jego dziełami urzeczona

z poważaniem

prof. Małgorzata Dajewska

Wydział Ceramiki i Szkła

Akademia Sztuk Pieknych im Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu